

EU-MIDIS la prima vedere

Introducere la sondajul FRA privind discriminarea în Uniunea Europeană

Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA)

20 09	EU-MIDIS
	Sondaj privind minoritățile și discriminarea în Uniunea Europeană
	Română
	

EU-MIDIS la prima vedere
**Introducere la sondajul FRA
privind discriminarea în Uniunea Europeană**

Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA)

Introducere FRA și EU-MIDIS

Populația Uniunii Europene este din ce în ce mai diversă. Alături de minoritățile stabilite, precum romii și minoritățile naționale, în ultimii ani imigrația din afara UE a jucat un rol important în conturarea diversității etnice și culturale a Uniunii. Totodată, circulația populației în interiorul Uniunii Europene – ca rezultat al extinderilor din 2004 și din 2007 și al aplicării principiului libertății de circulație pentru cetățenii UE – se adaugă la realitatea unei populații dinamice și tot mai diverse în multe state membre.

Activitățile Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) – scurtă prezentare

Cercetare, colectarea și analiza datelor:

- colectarea, analizarea și diseminarea de informații obiective, sigure și comparabile cu privire la dezvoltarea drepturilor fundamentale în Uniunea Europeană;
- elaborarea de metode și standarde în vederea îmbunătățirii calității și comparabilității datelor la nivelul Uniunii Europene;
- realizarea și stimularea cercetării științifice și a sondajelor.

Consilierea instituțiilor Uniunii Europene și a statelor membre:

- formularea și publicarea de concluzii și avize pentru instituțiile UE și statele membre, la punerea în aplicare a legislației comunitare;
- publicarea unui raport anual privind drepturile fundamentale în Uniunea Europeană și a rapoartelor tematice bazate pe cercetare și studii proprii, subliniind exemplele de bună practică în ceea ce privește drepturile fundamentale.

Sensibilizarea cetățenilor și cooperarea cu societatea civilă:

- sensibilizarea cetățenilor cu privire la drepturile fundamentale;
- promovarea dialogului cu societatea civilă;
- stabilirea și coordonarea unei platforme a drepturilor fundamentale pentru realizarea schimbului de informații și punerea în comun a cunoștințelor.

EU-MIDIS are ca scop furnizarea de informații bazate pe dovezi, care pot ajuta responsabilii politici și celelalte părți interesate principale să combată practicile discriminatorii și rasiste și să își îmbunătățească structurile de sprijinire a victimelor discriminării și infracțiunilor din motive rasiale.

EU-MIDIS pe scurt

- **EU-MIDIS înseamnă „Sondaj privind minoritățile și discriminarea în Uniunea Europeană”**
- **Este primul studiu de acest gen care interviează sistematic minoritățile din toate statele membre ale UE** cu privire la experiențele legate de tratamentul discriminatoriu, cunoașterea drepturilor și a locului în care se pot adresa plângeri referitoare la discriminare, faptul de a fi victimă a infracțiunilor din motive rasiale și experiențele legate de aplicarea legii și de controlul frontierelor.
- **Folosind același chestionar standard în toate țările**, EU-MIDIS permite compararea rezultatelor între diferitele grupuri care au făcut obiectul studiului.
- **În cursul anului 2008, au fost interviuate față în față 23 500 de persoane, imigranți și minorități etnice, din toate cele 27 de state membre ale UE.**
- Au fost interviuate 5 000 de persoane aparținând populației majoritare care locuiesc în zone cu minorități în zece state membre, pentru a permite compararea rezultatelor cu privire la anumite întrebări esențiale.
- **Chestionarul a cuprins 150 de întrebări și 300 de variabile**, luând în calcul toate răspunsurile posibile pe care persoanele le-ar fi putut da la fiecare dintre întrebări. În plus, rezultatele pot fi analizate în funcție de caracteristici ale respondenților, de exemplu sexul și vârsta, care au fost colectate anonim în scopuri statistice.
- **Fiecare interviu a durat între 20 de minute și o oră**, în funcție de nivelul de discriminare și victimizare cu care s-a confruntat fiecare interviuat.

De ce este necesar un sondaj

Pe măsură ce structura populațiilor statelor membre devine tot mai diversă, rapoartele agenției arată cu consecvență că există o lipsă gravă de date referitoare la minorități în multe țări. Datele sunt necesare în vederea cuantificării integrării minorităților în societățile europene, precum și a dimensiunii tratamentului discriminatoriu și a victimizării criminale, inclusiv infracțiunile din motive rasiale cu care se confruntă minoritățile. Această imagine este valabilă pentru minoritățile etnice, imigranți, minoritățile naționale și cetățenii Uniunii Europene când circulă în interiorul și în afara UE.

În unele state membre și la nivelul Uniunii Europene, se depun eforturi pentru a încerca să se elimine actualul deficit de date certe privind experiențele minorităților legate de discriminare și victimizare. Aceste date pot fi folosite și ca indicatori ai integrării sociale sau ai marginalizării. Totuși, colectarea de date pe teritoriul Uniunii Europene continuă să se axeze pe experiențele populației majoritare, cu metodele de eșantionare existente ale cercetării prin sondaje – cum ar fi sondajele Eurobarometru și Ancheta socială europeană – care pot include doar un număr limitat de respondenți minoritari. În consecință, responsabilii politici nu beneficiază de o informare suficientă cu privire la modul în care minoritățile își duc viața de zi cu zi în statele membre ale Uniunii. Acest deficit continuu de date și, mai important, de date comparabile, le îngreunează responsabililor politici de la nivel național și european elaborarea și direcționarea intervențiilor pentru combaterea discriminării și victimizării minorităților.

Această situație a determinat FRA să lanseze, cu sprijinul părților sale interesate, un sondaj la nivelul Uniunii Europene, în cele 27 de state membre, privind experiențele unor grupuri selectate de imigranți și minorități etnice în materie de discriminare și victimizare criminală, inclusiv confruntarea cu infracțiuni din motive rasiale și cu aplicarea în mod discriminatoriu a legii.

Ce întrebări a cuprins sondajul?

Întrebările sondajului EU-MIDIS au acoperit următoarele teme:

- întrebări referitoare la percepțiile diferitelor tipuri de discriminare în țara în care locuiesc subiecții, precum și întrebări legate de cunoașterea drepturilor lor și a locului în care pot înainta plângeri privind tratamentul discriminatoriu;
- întrebări referitoare la experiențele respondenților legate de discriminare din cauza statutului de minoritari, în nouă domenii diferite ale vieții de zi cu zi și măsura în care au raportat discriminarea;
- întrebări referitoare la experiențele respondenților ca victime ale infracțiunilor în cinci domenii ale vieții de zi cu zi, inclusiv dacă au considerat că victimizarea lor a avut loc parțial sau în totalitate din cauza statutului lor de minoritari și dacă au reclamat victimizarea la poliție;

- întrebări privind probleme întâmpinate la aplicarea legii, la controlul vamal și de frontieră și măsura în care respondenții au considerat că au fost victime ale profilurilor realizate pe criterii etnice.

Statul membru	Cod de abreviere
Belgia	BE
Bulgaria	BG
Republica Cehă	CZ
Danemarca	DK
Germania	DE
Estonia	EE
Irlanda	IE
Grecia	EL
Spania	ES
Franța	FR
Italia	IT
Cipru	CY
Letonia	LV
Lituania	LT
Luxemburg	LU
Ungaria	HU
Malta	MT
Țările de Jos	NL
Austria	AT
Polonia	PL
Portugalia	PT
România	RO
Slovenia	SI
Slovacia	SK
Finlanda	FI
Suedia	SE
Regatul Unit	UK
Europa Centrală și de Est	ECE
Fosta Republică Iugoslavia	Ex-YU

Respondenții au fost întrebați despre experiențele de discriminare și victimizare din ultimii cinci ani și din ultimele 12 luni.

Ce va arăta EU-MIDIS? Câteva exemple din sondaj

- Setul complet de date generate de sondaj va constitui o sursă cuprinzătoare și variată de informații privind experiențele în materie de discriminare și victimizare ale diferitelor grupuri de minorități din fiecare dintre cele 27 de state membre ale UE.
- Ceea ce urmează reprezintă doar o „mică parte” din ceea ce setul complet de date va indica și din diversele moduri în care pot fi interpretate rezultatele.

Percepțiile discriminării

Respondenții au fost rugați să arate dacă ei consideră că discriminarea este foarte frecventă, destul de frecventă, destul de rară, foarte rară sau inexistentă.

Înainte de a adresa întrebări despre „discriminare”, interviuatorii le-au prezentat respondenților ideea de discriminare, dând exemplul unei persoane care este tratată mai puțin favorabil decât alte persoane din cauza unei caracteristici personale specifice, precum apartenența la un grup etnic sau minoritar.

Figura 1 prezintă procentajul de respondenți din fiecare grup interviuat care consideră că discriminarea pe motive de „origine etnică sau imigrantă” este foarte frecventă sau destul de frecventă în țara lor.

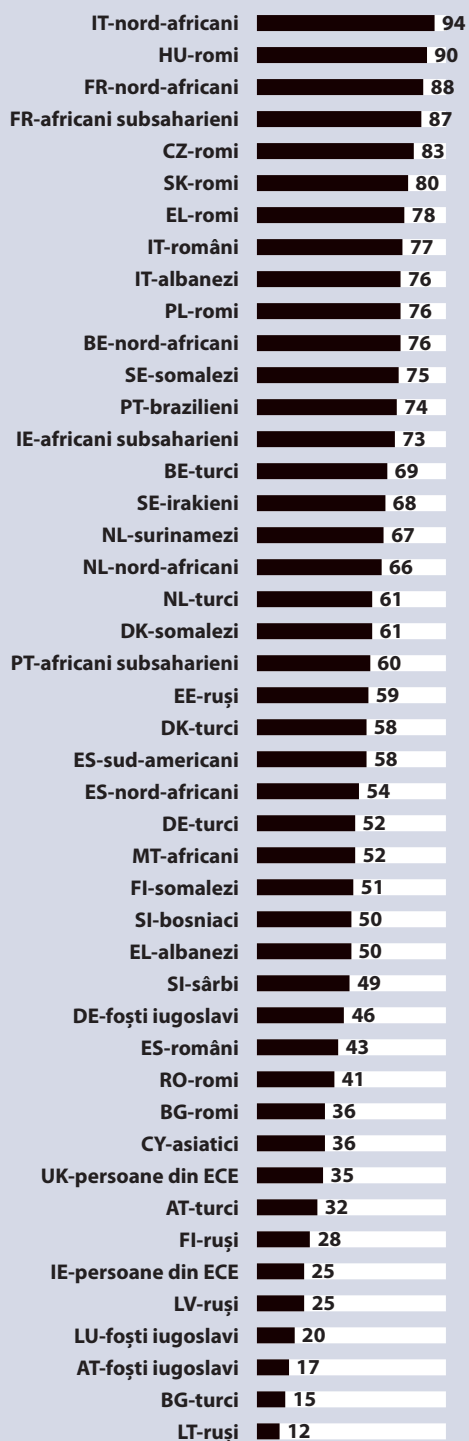
Aceste rezultate trebuie să fie interpretate cu atenție, deoarece ele ilustrează constatări referitoare la grupuri foarte diferite. Ținând seama de aceasta, ceea ce rezultatele arată este că principalele grupuri minoritare chestionate în cadrul EU-MIDIS consideră că discriminarea pe baza originii etnice sau imigrante este frecventă în statele membre în care au fost interviuate.

Această constatare prezintă o imagine a măsurii în care minoritățile din Uniunea Europeană fie se simt vulnerabile ele însele la discriminare pe motivul apartenenței lor etnice sau deoarece provin din familii de imigranți, fie percep acest tip de discriminare ca fiind răspândit în ceea ce privește alte persoane.

Analizând rezultatele, se constată unele diferențe notabile, în ceea ce privește răspunsurile, între grupuri cu aceeași origine. De exemplu, în cazul

Figura 1

Procentajul respondenților care consideră că discriminarea pe criterii de origine etnică sau imigrantă este larg răspândită în țară

EU-MIDIS, întrebarea A1A

romilor, doar un procent mic de respondenți din România și Bulgaria (41 % și, respectiv, 36 %) consideră că discriminarea pe criterii de origine etnică sau imigrantă este răspândită; în schimb, romii respondenți din alte cinci state membre în care au fost intervievați romi au răspuns diferit, variind de la 76 % în Polonia până la 90 % în Ungaria.

Primul raport „Date în obiectiv” al sondajului, privind romii (publicat în aprilie 2009), arată că *experiențele* de discriminare din diferite regiuni, în ultimele 12 luni, sunt în mod semnificativ mai puține în cazul romilor din Bulgaria și România decât în cazul romilor din alte state membre. În acest sens, s-ar părea că *percepțiile* discriminării pe criterii de origine etnică sau imigrantă, astfel cum sunt raportate aici, se reflectă în *experiențele* de discriminare ale romilor respondenți; menținându-se același tipar între percepțiile și experiențele discriminării.

Comparativ, 59 % dintre rușii din Estonia considerau că discriminarea pe motive de origine etnică sau imigrantă este destul de frecventă sau foarte frecventă, însă atunci când li s-au adresat întrebări specifice privind propriile experiențe de discriminare în ultimele 12 luni, numai 17 % și-au putut aminti un incident. În acest caz, s-ar părea că există o neconcordanță între percepțiile discriminării și experiențe, însă explicații privind această aparentă disparitate pot fi căutate în istoria și situația rușilor din Estonia.

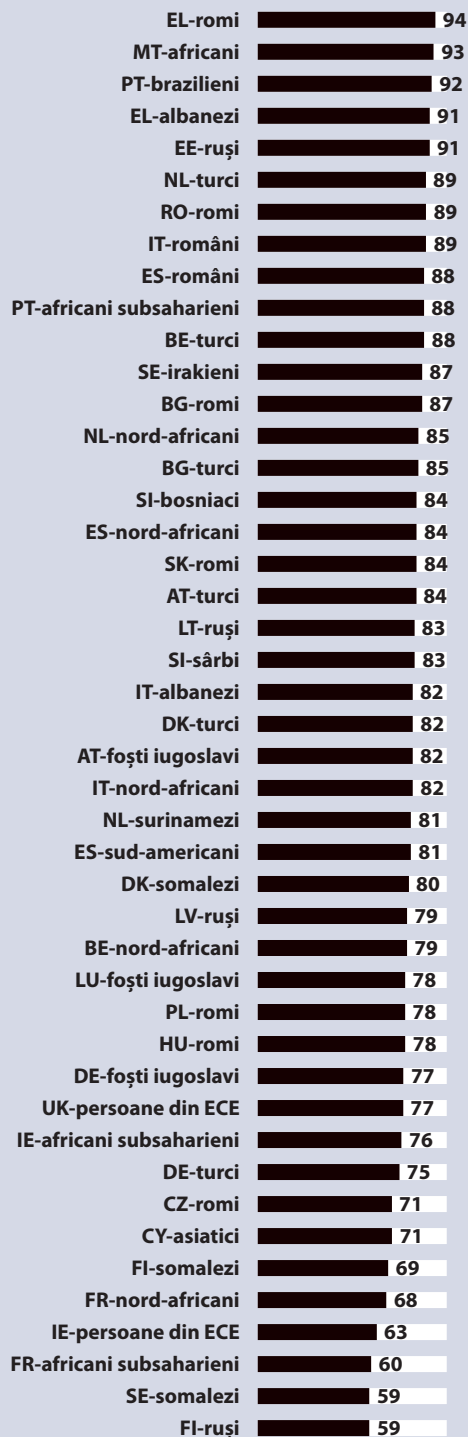
Cunoașterea organizațiilor care oferă sprijin și consiliere

Respondenții au fost întrebați dacă știu vreo organizație din statul membru în care locuiesc care ar putea oferi sprijin sau consiliere persoanelor care au fost supuse discriminării – indiferent din ce motiv.

Rezultatele din figura 2 indică faptul că majoritatea respondenților din toate grupurile – de la romii din Grecia și africanii din Malta, până la somalezii din Suedia și rușii din Finlanda – nu cunosc nicio organizație care oferă sprijin sau consiliere persoanelor care au suferit o discriminare.

Această concluzie constituie o dovadă îngrijorătoare a măsurii în care grupurile cele mai vulnerabile la discriminare din UE sunt neinformate cu privire la locul în care se pot adresa pentru asistență când fac obiectul discriminării. Totodată, acest rezultat ar putea

Figura 2
Procentajul respondenților care nu cunosc nicio organizație care oferă sprijin și consiliere persoanelor care au suferit discriminări

EU-MIDIS, întrebarea A3

reflecta o reală absență a serviciilor de asistență în multe state membre.

Concluziile preliminare din sondajul EU-MIDIS privind cunoașterea de către respondenți a organizațiilor care pot oferi asistență și consiliere persoanelor care au fost supuse discriminării sugerează următoarele:

EU-MIDIS indică faptul că minoritățile care sunt vulnerabile la discriminare nu cunosc și nu apelează la serviciile care oferă asistență și consiliere – lipsa „accesului la justiție”.

În primul rând – trebuie investite resurse pentru ca cei care sunt vulnerabili la discriminare să știe unde se pot adresa pentru asistență și consiliere.

În al doilea rând – este necesară alocarea de resurse pentru crearea și/sau menținerea organizațiilor care au rolul de a sprijini persoanele care au fost supuse discriminării.

În al treilea rând – persoanele care sunt discriminate trebuie să fie încurajate și să se simtă capabile să raporteze experiențele lor unei organizații competente sau la locul în care se produce discriminarea, știind că plângerile lor sunt luate în serios.

Experiențe de discriminare

Rezultatele raportate aici vizează experiențele persoanelor în ultimele 12 luni.

Respondenții la sondaj au fost întrebați despre experiențele lor în materie de tratament discriminatoriu pe motivul apartenenței la o minoritate etnică sau al provenienței dintr-o familie de imigranți, în nouă domenii ale vieții de zi cu zi (a se vedea caseta 1).

În cazul în care au indicat că au suferit o discriminare în ultimele 12 luni, li s-au adresat noi întrebări referitoare la fiecare domeniu de discriminare:

- De câte ori s-a produs fiecare dintre tipurile de discriminare în ultimele 12 luni?
- Dacă ei sau altcineva au raportat ultimul incident, din fiecare tip de discriminare, la un birou sau la o organizație la care se pot face plângeri, sau la locul în care s-a produs discriminarea.
- Dacă discriminarea nu a fost raportată la o organizație sau la locul în care s-a produs, respondenții au fost întrebați de ce, iar interviuatorii au notat până la zece

motive posibile, în baza răspunsurilor primite: aceste motive diferă de la „teama de intimidare din partea făptuitorilor, dacă discriminarea este raportată”, până la „nu s-ar întâmpla/schimba nimic în urma raportării discriminării”.

Respondenții romi au indicat cele mai multe cazuri de discriminare – unul din doi romi a afirmat că a fost supus discriminării în ultimele 12 luni.

Figura 3 prezintă rata (medie) a discriminării pentru cele șapte grupuri agregate studiate – respectiv pentru acei respondenți care au indicat că au fost supuși discriminării cel puțin o dată în ultimele 12 luni în oricare dintre cele nouă domenii de discriminare despre care au fost întrebați.

Caseta 1

Domenii de discriminare

EU-MIDIS a întrebat respondenții despre discriminările pe care le-au suferit în ultimele 12 luni sau în ultimii 5 ani pe motivul provenienței din familii de imigranți sau al apartenenței lor la o minoritate etnică, în nouă domenii:

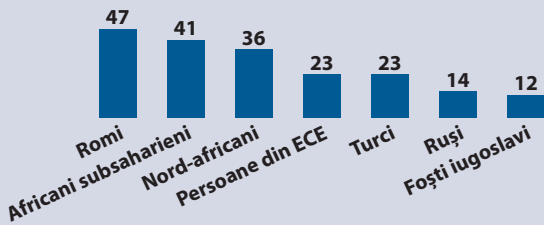
- 1) atunci când au căutat un loc de muncă
- 2) la locul de muncă
- 3) atunci când au încercat să închirieze sau să cumpere o casă sau un apartament
- 4) din partea personalului serviciilor de asistență medicală
- 5) din partea personalului serviciilor de asistență socială
- 6) din partea personalului școlii
- 7) la o cafenea, un restaurant sau un bar
- 8) la intrarea într-un magazin
- 9) atunci când au încercat să își deschidă un cont bancar sau să obțină un credit

Niveluri ridicate ale discriminării au fost menționate și de respondenți din Africa Subsahariană (41 %) și din Africa de Nord (36 %).

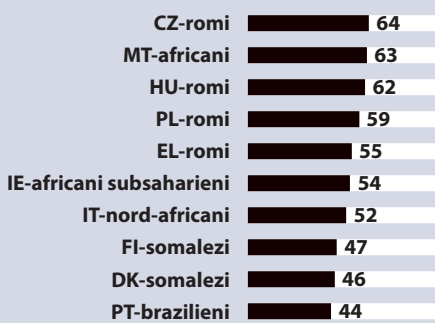
Dintre cei care au indicat că au fost discriminați, **sondajul a arătat că marea majoritate nu au raportat experiențele de discriminare la o organizație sau la locul în care s-a produs discriminarea.** De exemplu, în medie, numai 20 % dintre respondenții subsahariani au raportat ultima lor experiență în materie de discriminare. Pentru alte grupuri agregate, raportarea la o organizație sau la locul în care s-a produs discriminarea se situa între 21 % în cazul romilor și 12 % în cazul respondenților din Europa Centrală și de Est.

Figura 3
Procentajul persoanelor care au suferit discriminări în cel puțin unul dintre cele nouă domenii
 în ultimele 12 luni

Zece grupuri cu cele mai mari rate de discriminare, nouă domenii (%)
 în ultimele 12 luni

EU-MIDIS, întrebările CA2-C12

După cum se arată în figura 4, motivul principal invocat de respondenți pentru neraportarea celor mai recente experiențe în materie de discriminare este că nimic nu s-ar întâmpla sau schimba prin raportarea incidentului. În același timp, 36 % nu au știut cum să procedeze pentru a raporta sau unde să raporteze discriminarea. Caracterul obișnuit, de zi cu zi, al discriminării este subliniat de faptul că 40 % consideră ultima lor experiență ca un lucru obișnuit care nu merită să fie raportat deoarece „este normal, se întâmplă mereu”.

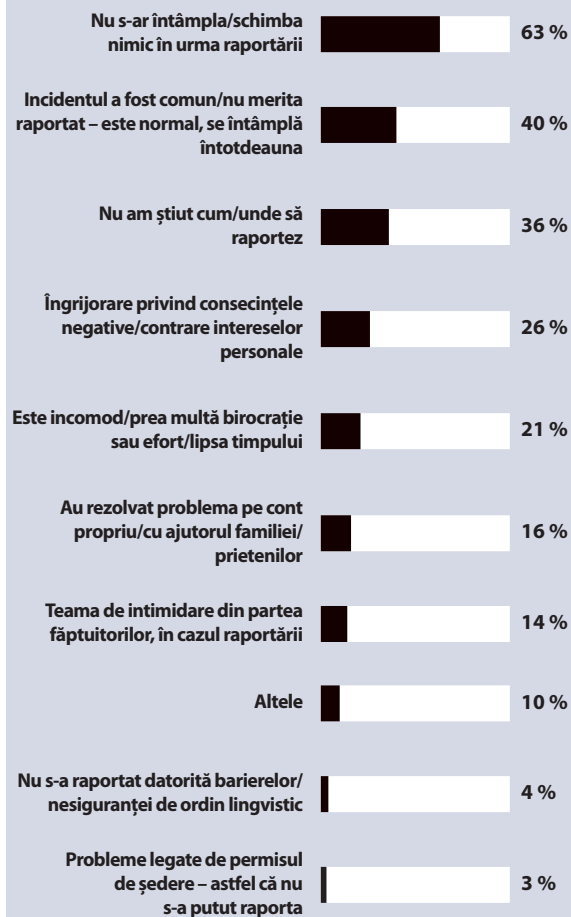
Luând împreună două motive pentru neraportare – „îngrijorarea privind consecințele negative” și „teama de intimidare din partea autorilor” – se observă că 40 % dintre respondenți au dat aceste răspunsuri ca motive ale neraportării, ceea ce indică faptul că discriminarea nu poate fi considerată ca fiind un eveniment minor pentru toți respondenții.

EXEMPLU: DISCRIMINARE DIN PARTEA SERVICIILOR PRIVATE

Dimensiunea discriminării din partea serviciilor private

În ceea ce privește un domeniu de discriminare – serviciile private (incluzând rezultatele privind discriminarea la o cafenea, un restaurant sau un bar, la intrarea într-un

Figura 4
Motive pentru neraportarea celui mai recent incident de discriminare
 în ultimele 12 luni, toți respondenții

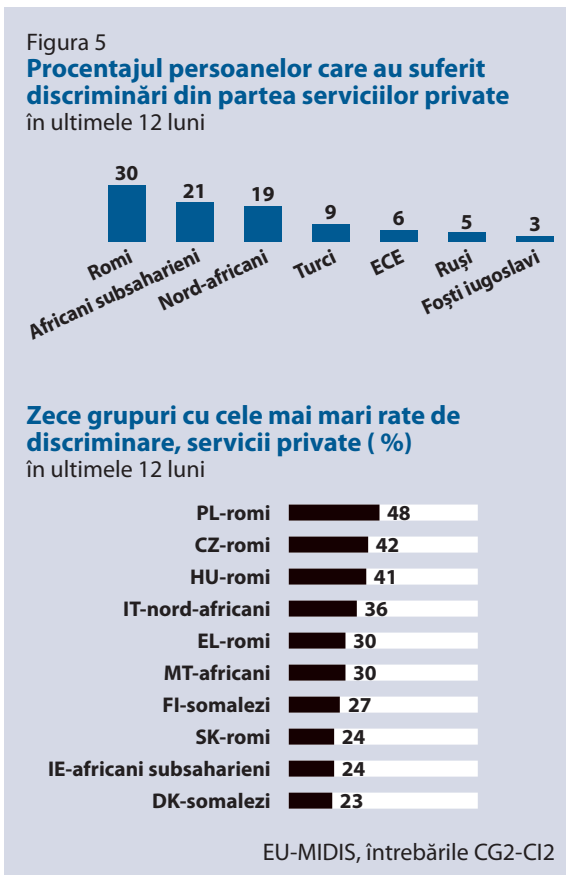
EU-MIDIS, întrebările CA5-C15

magazin și la încercarea de a deschide un cont bancar sau a obține un împrumut de la bancă) – figura 5 indică persistența unor modele de discriminare în funcție de grupuri agregate în domeniul serviciilor private. Din nou, romii arată că sunt cei mai discriminați, urmați de africanii subsahariani și de nord-africani.

Analizând cele zece grupuri individuale cu cel mai ridicat procent de raportare a discriminării din partea serviciilor private, dintre toate grupurile studiate în EU-MIDIS, romii ocupă primele trei locuri. În concluzie, cele mai ridicate niveluri de discriminare sunt indicate de respondenții de pe continentul african sau de romi.

Raportarea discriminării suferite din partea serviciilor private

Dacă se analizează numărul celor care au făcut obiectul unei discriminări din partea serviciilor private și au procedat la raportarea acesteia la o organizație

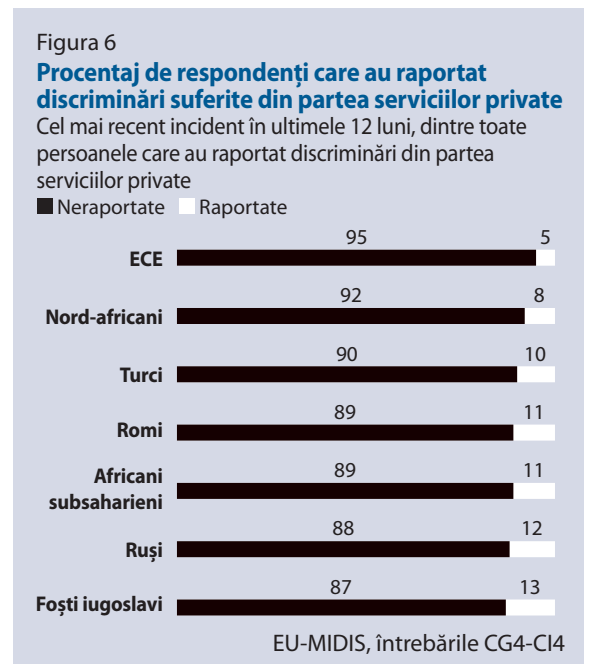
competență sau la locul în care s-a produs discriminarea, figura 6 arată că cei mai mulți dintre respondenții din toate grupurile studiate nu au raportat discriminarea. Rata cea mai ridicată de raportare a discriminării se întâlnește la ex-iugoslavi, și anume 13 %. Persoanele discriminate din Europa Centrală și de Est prezintă cea mai mică probabilitate de raportare a discriminării, înregistrându-se un procent de raportări de doar 5 %.

Infrațiuni rasiale

EU-MIDIS a adresat respondenților o serie de întrebări referitoare la experiențele lor în ceea ce privește cinci tipuri de infracțiuni în ultimele 12 luni (a se vedea caseta 2). În cazul în care respondenții au indicat că au fost victima unei infracțiuni în ultimele 12 luni, li s-au adresat noi întrebări privind natura infracțiunii și, în special, dacă ei consideră că aceasta avea caracter rasist.

Pentru acei respondenți care au indicat că au fost victime ale unor atacuri sau amenințări sau ale unor hărțuiri grave în ultimele 12 luni – ceea ce, în EU-MIDIS reprezintă infracțiuni „împotriva persoanei” – intervievatorul a solicitat detalii cu privire la natura ultimului incident. Aceste întrebări au inclus următoarele:

- de câte ori s-a întâmplat în ultimele 12 luni;

- dacă incidentul a fost considerat a avea motive rasiale și, în cazul femeilor, dacă ele consideră că s-a întâmplat pentru că sunt femei;
- dacă a existat un singur făptuitor sau mai mulți;

Caseta 2

Domeniile victimizării

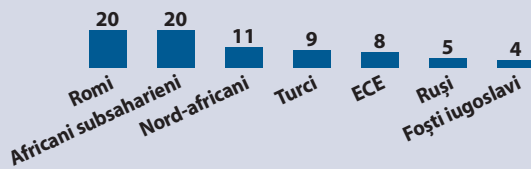
EU-MIDIS a adresat respondenților întrebări cu privire la victimizările suferite în ultimele 12 luni sau în ultimii 5 ani în cinci domenii:

- 1) furtul unui automobil sau al unor bunuri din interiorul unui automobil
- 2) spargere sau încercare de spargere
- 3) furt de bunuri personale fără utilizarea forței sau amenințării
- 4) atac și amenințare
- 5) hărțuire gravă

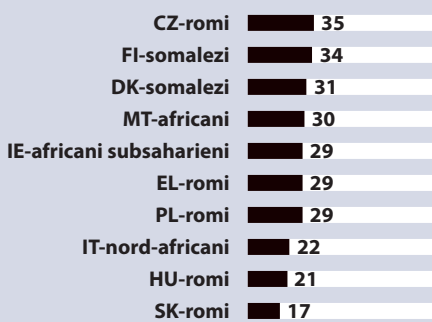
Dacă respondenții au indicat că au fost victima unei infracțiuni, li s-au adresat o serie de noi întrebări detaliate, inclusiv dacă ei consideră că victimizarea a avut motive rasiale.

- cine erau făptuitorii – de exemplu, cineva cunoscut sau necunoscut victimei, un membru al unei grupări rasiste etc.
- dacă făptuitorii proveneau din rândul aceleiași minorități, unei minorități diferite sau din cadrul populației majoritare;
- dacă făptuitorii au folosit un limbaj rasist sau jignitor pentru religia victimei;

Figura 7
Rata victimizării în cazul crimelor rasiale, cinci infracțiuni (%)
 în ultimele 12 luni

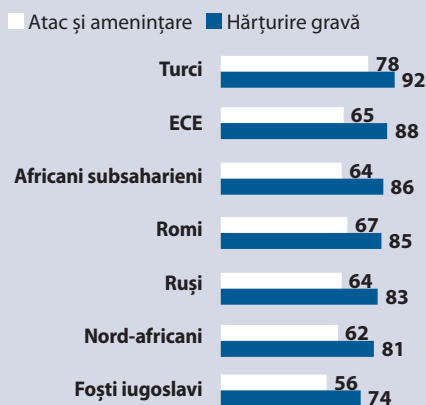
Zece grupuri cu cele mai mari rate ale victimizării în cazul crimelor rasiale, cinci infracțiuni (%)
 în ultimele 12 luni

EU-MIDIS, întrebările DA3-DC3, DD4, DE5

Figura 8
Procentajul crimelor rasiale neraportate, în funcție de tip (atac și amenințare sau hărțuire gravă)

În ultimele 12 luni, din toate victimele crimelor rasiale împotriva persoanei

EU-MIDIS, întrebările DD4 & DD11 și DE5 & DE10

1 din 2 respondenți care au fost victime ale atacurilor și amenințărilor rasiale și ale hărțuirii grave a indicat că nu a raportat cel mai recent incident pentru că nu are încredere că poliția ar putea face ceva.

- dacă incidentul a fost raportat la poliție; dacă nu, respondenții au fost rugați să explice de ce, interviuatorii înregistrând până la unsprezece motive pe baza răspunsurilor primite: acestea au variat de la „teama de intimidare din partea făptuitorilor în cazul raportării incidentului” până la „lipsa încrederii că poliția ar putea face ceva”;
- cât de grav a fost incidentul pentru cei intervievați.

Aceste informații detaliate vor fi prezentate într-un viitor raport EU-MIDIS „Date în obiectiv”, privind victimizarea criminală. Acesta va oferi informații cu privire la natura incidentelor, în mod special a infracțiunilor rasiale neraportate, informații care pot fi deosebit de utile în vederea aplicării legii și prevenirii infraționalității și pentru mai bună înțelegere a acestui tip de infracțiuni. Aceste constatări ar trebui, de asemenea, să fie utile pentru organizațiile de asistare a victimelor și pentru ONG-urile care lucrează cu minorități care sunt vulnerabile la victimizare.

Figura 7 prezintă rata victimizării în urma infracțiunilor rasiale pentru șapte grupuri agregate studiate – respectiv, acei respondenți care au indicat că au fost victima unei infracțiuni rasiale cel puțin o dată în ultimele 12 luni într-unul dintre cele cinci domenii de infraționalitate despre care au fost întrebați.

Ca și în cazul discriminării, imaginea care se conturează din EU-MIDIS în ceea ce privește vulnerabilitatea la victimizarea rasială arată că romii și africanii subsahariani raportează mai multe experiențe negative în acest sondaj.

Raportarea victimizării rasiale

Figura 8 prezintă procentajul de respondenți care au indicat că au fost victime ale infracțiunilor rasiale și nu au raportat această victimizare la poliție.

Pentru fiecare grup agregat studiat – în ceea ce privește atacul și amenințarea și hărțuirea gravă – majoritatea respondenților nu au raportat cazurile lor de victimizare la poliție.

Dovezile prezentate în raportul anual al agenției cu privire la situația rasismului și xenofobiei în statele membre indică adesea niveluri foarte scăzute ale infraționalității rasiale înregistrate oficial sau chiar nicio infracțiune de acest tip înregistrată oficial în unele state membre. Dacă

Respondenții subsahariani și respondenții romi au raportat cele mai multe cazuri de victimizare – 1 din 5 a indicat că a fost victima unei infracțiuni „pe motive rasiale” în ultimele 12 luni.

numărul incidentelor rasiste înregistrate în sondajul EU-MIDIS se extrapolează de la populația minoritară sau de la populațiile studiate în fiecare stat membru, rezultatele ar indica mii de cazuri de victimizare pe motive rasiale care nu sunt raportate la poliție și, în consecință, care nu sunt incluse în mecanismele de colectare a datelor oficiale privind justiția penală.

Evitarea anumitor locuri de teama de a fi victima infracțiunilor motivate de ură

Pe lângă întrebările referitoare la experiența respondenților ca victime ale infracțiunilor și privind măsura în care aceste experiențe sunt considerate ca fiind motivate de rasism, în cadrul sondajului persoanele au fost întrebată dacă evită anumite locuri de teama de a fi atacați, amenințați sau hărțuiți din cauza originii lor minoritare sau imigrante.

Rezultatele din figura 9 arată că, în medie, 31 % dintre romi și 1 din 4 africani subsahariani adoptă un comportament evitant, de teama de a fi victimă a infracțiunilor rasiale. De asemenea, 1 din 5 nord-africani are același comportament, ca și un număr de respondenți din țările Europei Centrale și de Est – ceea ce indică faptul că teama de victimizare pe motive de origine imigrantă sau minoritară nu se limitează doar la culoarea pielii ci, în multe state membre ale UE, poate afecta și alte grupuri care aparent „arată la fel” ca populația majoritară.

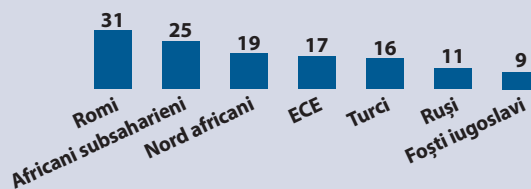
La fel ca în cazul discriminării, concluziile sondajului în ceea ce privește infracționalitatea rasială indică un deficit al statisticilor oficiale în ceea ce privește dimensiunea reală a acestei probleme.

Dacă se iau în considerare cele zece grupuri în rândul cărora se înregistrează cele mai multe cazuri de comportament evitant, figura 9 arată că predomină romii – unul din doi romi respondenți din Polonia adoptând un astfel de comportament pentru a nu cădea victimă unei infracțiuni motivate de ură. Grupurile de persoane originare de pe continentul african și, în mod special, irakienii din Suedia indică de asemenea că adoptă o atitudine evitantă similară.

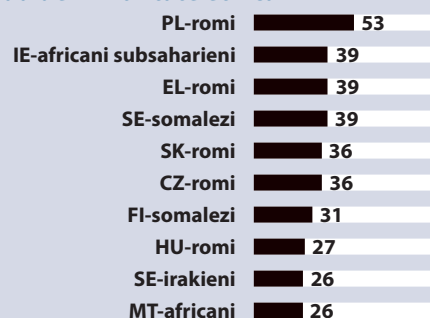
Comportamentul evitant servește probabil la reducerea numărului de infracțiuni motivate de ură cu care se

Figura 9

Procentajul respondenților care evită anumite locații din teama de a fi atacați, amenințați sau persecutați din cauza originii lor imigrante sau de minoritate etnică în ultimele 12 luni

Zece grupuri cu cel mai mare procentaj de respondenți care evită anumite locații din teama de a fi asaltați, amenințați sau persecutați din cauza originii lor imigrante sau de minoritate etnică

EU-MIDIS, întrebarea DF1

confruntă minoritățile vulnerabile. Totodată, aceste rezultate indică și un grad de marginalizare socială la care sunt supuse diverse grupuri minoritare din Uniunea Europeană, agravată de atitudinea pe care acestea se simt nevoite să o adopte pentru a nu deveni victime ale infracțiunilor motivate de ură.

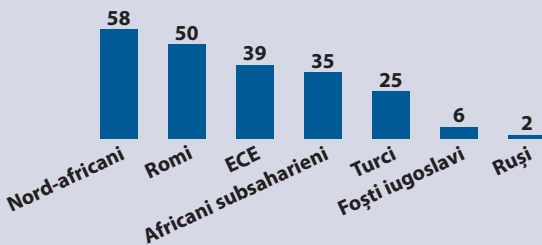
Aplicarea legii și oprirea de către poliție fără discriminare

Pentru a analiza aspectele care țin de aplicarea legii în rândul comunităților minoritare, în cadrul integrării comunitare și tratamentului egal, EU-MIDIS a adresat respondenților o serie de întrebări referitoare la experiențele lor în domeniul aplicării legii.

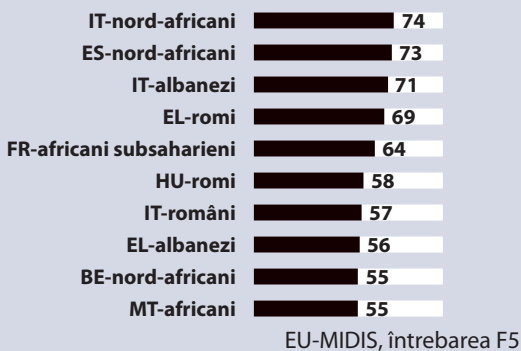
Respondenții au fost întrebați următoarele:

- Când au raportat experiențele lor de victimizare la poliție – cum au fost tratați de polițiști?
- Care au fost motivele neraportării victimizării la poliție?

Figura 10
Procentajul de respondenți care au considerat că au fost oprți de poliție din cauza originii lor de imigranți sau de minoritate etnică
 Din totalul celor oprți de poliție în ultimele 12 luni

Zece grupuri în rândul cărora percepția că au fost oprți de poliție din cauza originii lor de emigranți sau de minoritate etnică este foarte ridicată
 Din totalul celor oprți de poliție în ultimele 12 luni

- De câte ori au fost oprți de poliție în ultimele 12 luni și dacă ei consideră că au fost oprți tocmai pe motivul apartenenței etnice sau pentru că sunt imigranți?
- Cum au fost tratați atunci când au avut alte contacte cu poliția?

Figura 10 prezintă rezultatele referitoare la acei respondenți care au fost oprți de poliție și care consideră că au fost oprți *tocmai* din cauza apartenenței lor etnice sau a originii imigrante.

Ținând cont de media răspunsurilor în funcție de grupuri agregate,

- 6 din 10 sau 58 % dintre respondenții nord-africani care au fost oprți de poliție consideră că au fost oprți din cauza apartenenței lor etnice sau originii imigrante.

- Unul din doi romi și 4 din 10 persoane din Europa Centrală și de Est consideră că au fost oprite de poliție pe motivul etnicității sau al originii imigrante.

- Analizând cifrele corespunzătoare grupurilor individuale, este evident că valoarea ridicată reprezentând opririle discriminatorii efectuate de polițiști în cazul grupurilor agregate din Europa Centrală și de Est rezultă din numărul mare de opriri ale albanezilor din Italia și Grecia și ale românilor din Italia.

Aceste rezultate arată că unele minorități etnice și grupuri de imigranți se confruntă cu un nivel ridicat al ceea ce ei percep ca tratament discriminatoriu din partea poliției și că, în unele state membre, comunitățile minoritare sunt supuse controlului excesiv al poliției. Setul complet de date va permite efectuarea unei analize a numărului de opriri și, în mod special, a numărului de opriri care au fost percepute ca discriminare, în funcție de grupuri agregate sau individuale de respondenți din toate statele membre în ultimele 12 luni. În acest sens, rezultatele vor indica multe aspecte despre „cine” sunt cei care sunt supuși cel mai mult controlului poliției și pot fi studiate în continuare, în funcție de caracteristicile respondenților, de exemplu sex, vârstă și religie. În plus, setul complet de date va putea prezenta informații privind detaliile opririlor, cum ar fi dacă respondenții erau pietoni sau se aflau într-un automobil în momentul opririi și ce s-a întâmplat cu ei în timpul opririi – de exemplu, dacă le-au fost cerute documentele de identitate, dacă li s-a dat un avertisment sau o amendă sau dacă au fost arestați.

În zece state membre, EU-MIDIS a colectat date privind numărul și frecvența opririlor de către poliție pe eșantioane de 500 de respondenți aleși în mod aleatoriu aparținând populației majoritare și care locuiesc în zone în care locuiesc și minorități. În total, au fost intervievate 5 000 de persoane din rândul populației majoritare. Rezultatele acestor interviuri vor fi analizate într-un viitor raport EU-MIDIS, „Date în obiectiv”, care analizează în detaliu rezultatele sondajului în ceea ce privește aplicarea legii și, în plus, dificultățile întâmpinate la controlul de frontieră.

CUM POT FI REZULTATELE SONDAJULUI UTILE PENTRU RESPONSABILII POLITICI?

Rezultatele indică pentru responsabilii politici și pentru profesioniștii din domeniu o serie de aspecte care trebuie rezolvate în ceea ce privește situația diferitelor minorități la nivel național și comunitar și care vor fi explorate în continuare în rapoartele viitoare EU-MIDIS după o analiză completă a setului de date.

- Ce politici și planuri de acțiune există la nivelul Uniunii Europene și al statelor membre de conștientizare de către minoritățile vulnerabile a drepturilor pe care le au în contextul dreptului comunitar și național? Cum pot fi acestea bine orientate pentru a ajunge la diferitele grupuri?
- Cum s-ar putea dezvolta o cultură bazată pe drepturi și orientată către servicii care să încurajeze și să faciliteze minorităților vulnerabile raportarea experiențelor lor în materie de discriminare?
- Cum pot fi asigurate minoritățile că plângerile lor vor fi luate în serios și rezolvate de organizațiile responsabile și autoritățile publice?
- Ce impact au politicile și planurile de acțiune care funcționează în prezent la nivelul Uniunii Europene și al statelor membre în materie de discriminare a minorităților? Există exemple de bune practici care, atât pe termen scurt, cât și pe termen lung, demonstrează că îmbunătățesc situația diferitelor grupuri minoritare?
- Care sunt politicile sociale (în domeniul ocupării forței de muncă, alocării de locuințe, al asistenței medicale, asistenței sociale și educației) cel mai bine orientate și finanțate pentru a rezolva problema discriminării minorităților? Sunt politicile sociale sprijinite financiar acolo unde este cea mai mare nevoie și sunt ele orientate spre grupurile minoritare corespunzătoare și/sau grupurile din cadrul comunităților minoritare – cum ar fi femeile sau bătrânii?
- Ce se poate face în privința experiențelor minorităților ca victime ale infracțiunilor din motive rasiale? Ce se poate face pentru ca victimizarea rasială să constituie o prioritate de intervenție pentru autoritățile de aplicare a legii?

- Ce anume trebuie făcut tocmai pentru a încuraja victimele să raporteze poliției experiențele lor de victimizare? Cum pot fi diferitele grupuri încurajate să raporteze?
- Ce efecte poate avea stabilirea profilurilor etnice în domeniul aplicării legii în cazul diferitelor minorități și al diferitelor persoane din cadrul unui grup minoritar – cum ar fi tinerii? Care ar putea fi impactul practicilor de stabilire a profilurilor etnice, percepute ca discriminare de către minorități?

Câteva exemple de constatări specifice din EU-MIDIS care pot conduce la aspecte legate de politică și acțiuni concrete:

Exemplul 1:

Numărul incidentelor de discriminare și victimizare criminală raportate în sondaj:

- EU-MIDIS va dezvălui dimensiunea discriminării și a victimizării rasiale cu care s-au confruntat persoanele intervievate în ultimele 12 luni.
- Aceste rezultate pot fi comparate în fiecare stat membru cu datele oficiale guvernamentale referitoare la discriminare și victimizare (ca număr de incidente raportate, infracțiuni înregistrate și cazuri în instanță) și cu cifrele raportate de surse neoficiale, cum ar fi ONG-urile.
- Rata discriminărilor și victimizărilor posibil neraportate poate fi apreciată în fiecare stat membru în funcție de grupul minoritar sau grupurile studiate, iar rezultatele pot conduce la o critică a politicilor existente sau a absenței politicilor în materie de recunoaștere și de răspuns la discriminare și victimizare rasială.

Exemplul 2:

Motive ale neraportării discriminării și victimizării:

- Toți respondenții care au indicat că au fost discriminați sau au fost victime ale infracțiunilor în ultimele 12 luni au fost întrebați, referitor la ultimul incident, dacă ei sau altcineva au raportat incidentul respectiv – fie, în cazul discriminării, la o organizație, birou sau la locul în care s-a produs

discriminarea, fie la poliție, în cazul victimizării criminale – sau, dacă nu a fost raportat, „de ce”?

- Setul complet de date rezultate din sondaj va putea furniza împărțirea detaliată a motivelor neraportării pe diferitele grupuri. Rezultatele vor oferi o analiză a atitudinii de neraportare care va permite responsabililor politici să înțeleagă mai bine și astfel să elimine cauzele neraportării în scopul încurajării raportării pe viitor.

Exemplul 3:

Frecvența incidentelor de discriminare și victimizare rasială într-o perioadă de 12 luni:

- Setul complet de date al sondajului va arăta cât de des în ultimele 12 luni respondenții s-au confruntat cu fiecare tip de discriminare și fiecare tip de infracțiune.
- Aceste date vor constitui o bogată sursă de informare pentru cei care caută să înțeleagă și să combată discriminarea și infracționalitatea rasială, deoarece ele vor indica grupurile și indivizii din interiorul grupurilor (de exemplu, în funcție de sex și vârstă) care sunt în mod repetat discriminați sau victimizați într-o perioadă de 12 luni.

- Disponând de aceste date, responsabilii politici și autoritățile de aplicare a legii pot întreprinde o serie de acțiuni; de exemplu: pot orienta resursele către acele persoanele din interiorul unui grup care sunt cel mai frecvent afectate de discriminare și victimizare și pot lua măsuri în ceea ce privește serviciile publice și private în cadrul cărora discriminarea anumitor grupuri pare a se produce cel mai frecvent.

Pentru mai multe detalii și viitoare rapoarte EU-MIDIS, a se vedea:

<http://fra.europa.eu/eu-midis>

Gallup Europe a efectuat activitățile de teren pentru EU-MIDIS, sub supravegherea personalului FRA care a participat la sesiuni de formare a interviuatorilor și a ținut sub observație activitățile de teren desfășurate în statele membre selectate.

Grupurile intervievate

În fiecare stat membru, grupurile au fost selectate pentru a fi intervievate pe baza următoarelor:

- Au fost luate în considerare informațiile furnizate Agenției pentru Drepturi Fundamentale de Rețeaua de Informare privind Rasismul și Xenofobia (RAXEN) cu cele 27 de puncte focale naționale (PFN) ale sale, care transmit anual agenției rapoarte naționale privind vulnerabilitatea la discriminare și victimizare a diferitelor minorități din fiecare stat membru;
- S-a ținut seama de grupul minoritar cel mai mare sau grupurile minoritare cele mai mari care pot fi intervievate în fiecare țară și care trebuie să reprezinte cel puțin 5 % pentru a fi suficiente pentru eșantionarea aleatorie în domeniile specifice;
- Au fost preferate grupurile care pot fi intervievate în mai multe state membre, ceea ce a permis crearea de grupuri „agregate” – cum ar fi „nord-africani” – în vederea comparării rezultatelor.

EU-MIDIS a intervievat între unul și trei grupuri de imigranți, de etnici minoritari sau de minorități naționale în fiecare stat membru al UE, în total cel puțin 500 de persoane intervievate din fiecare grup în fiecare țară.

Din cadrul acestor populații țintă foarte variate sondajul a identificat un număr de „grupuri agregate” în raport cu populațiile care au în comun o anumită naționalitate sau anumite naționalități, precum și minorități naționale cum sunt romii.

EU-MIDIS – Grupurile intervievate

Austria	Turci Foști iugoslavi ¹
Belgia	Nord-africani ² Turci
Bulgaria	Romi Turci
Rep. Cehă	Romi
Cipru	Asiatici ³
Danemarca	Turci Somalezii
Germania	Turci Foști iugoslavi
Grecia	Albanezi Romi
Estonia	Ruși
Finlanda	Ruși Somalezii
Franța	Nord-africani Africani subsaharieni ⁴
Ungaria	Romi
Irlanda	Cetățeni din Europa Centrală și de Est ⁵ Africani subsaharieni
Italia	Albanezi Nord-africani Români
Letonia	Ruși
Lituania	Ruși
Luxemburg	Foști iugoslavi
Malta	Imigranți din Africa (Africa de Nord și Africa Subsahariană)
Țările de Jos	Nord-africani Turci Surinamezi
Polonia	Romi
Portugalia	Brazilieni Africani subsaharieni
România	Romi
Slovacia	Romi
Slovenia	Sârbi Bosniaci
Spania	Nord-africani Sud-americieni Români
Suedia	Irakieni Somalezii
Regatul Unit	Cetățeni din Europa Centrală și de Est

1 Cei din oricare din statele fostei Republici a Iugoslaviei

2 Algeria, Egipt, Libia, Maroc, Sudan, Tunisia, Sahara Occidentală

3 India și Asia de Sud-est

4 Toate celelalte țări africane menționate ca nord-africane – inclusiv respondenți surinamezi de origine africană subsahariană.

5 Oricare din cele 12 noi state membre ale UE, în afară de Cipru și Malta, abreviate ECE.

Locațiile sondajului

Întrucât imigrația este în primul rând concentrată în zonele urbane, EU-MIDIS a decis să intervieveze grupuri din locații urbane și semi-urbane, axându-se pe capitale și pe unul sau două alte centre urbane cu o concentrație mare de minoritate sau minorități dintre cele selectate pentru a fi interviuate în fiecare stat membru.

Crearea de grupuri agregate permite compararea rezultatelor între statele membre în care au fost studiate grupuri similare; de exemplu:

- **Respondenții de origine romă** au fost intervievați în șapte state membre: Bulgaria, Republica Cehă, Grecia, Ungaria, Polonia, România și Slovacia.
- **Respondenți de origine turcă** au fost intervievați în șase state membre: Austria, Belgia, Bulgaria, Danemarca, Germania și Țările de Jos.
- Setul complet de date va oferi o împărțire detaliată a respondenților în funcție de țara de origine și va permite o analiză mai specifică a rezultatelor.

Persoanele interviuate

Studiul a selectat bărbați și femei cu vârste începând de la 16 ani care:

- Se identificau ca aparținând unuia dintre grupurile de imigranți, de minorități naționale sau de minorități etnice care a fost selectat pentru studiu în fiecare stat membru.
- Trăiau în statul membru de cel puțin 12 luni.
- Cunoșteau destul de bine limba națională (una din limbile naționale) a (ale) statului membru inclus în studiu încât să poată purta o conversație simplă cu interviuatorul (a fost pusă la dispoziție traducerea în alte limbi a chestionarelor, iar în unele țări interviuatorii au fost recrutați din rândul persoanelor având aceeași origine minoritară ca și intervievații, în scopul sprijinirii celor dintâi în timpul procesului de interviu).

Totuși, pentru a asigura o acoperire suficientă pentru minoritățile naționale predominant rurale, sau acolo unde nu există zone separate, distincte, cu adevărat urbane (de exemplu în cazul Ciprului și Maltei), studiul a adoptat o abordare de eșantionare „la fața locului” care a studiat minoritățile acolo unde sunt așezate, abordare ce se poate numi „de nivel național”.

Aria de acoperire a sondajului EU-MIDIS

Austria	Viena
Belgia	Bruxelles Anvers
Bulgaria	Toată țara ⁶
Rep. Cehă	Toată țara
Cipru	Toată țara
Danemarca	Copenhaga Odense
Germania	Berlin Frankfurt München
Grecia	Atena Salonic
Estonia	Tallinn
Finlanda	Helsinki, zona metropolitană
Franța	Paris, zona metropolitană Marsilia Lyon
Ungaria	Budapesta Miskolc
Irlanda	Dublin, zona metropolitană
Italia	Roma Milano Bari
Letonia	Riga Daugavpils
Lituania	Vilnius Visaginas
Luxemburg	Toată țara
Malta	Toată țara
Țările de Jos	Amsterdam Rotterdam Haga Utrecht
Polonia	Toată țara
Portugalia	Lisabona, zona metropolitană Setubal
România	Toată țara
Slovacia	Toată țara
Slovenia	Ljubljana Jesenice
Spania	Madrid Barcelona
Suedia	Stockholm Malmö
Regatul Unit	Londra, zona metropolitană

6 Corespunzător locației grupurilor țintă relevante

În concluzie, munca de teren pentru sondajul EU-MIDIS s-a desfășurat în două tipuri de locații distincte de studiu:

- Capitalele și alte centre urbane – în 19 state membre
- La nivel național „la fața locului” – în 8 state membre

Rezultatele studiului reprezintă opiniile și experiențele persoanelor care trăiesc în acele locații care au fost studiate în fiecare stat membru.

Modul în care au fost interviuate persoanele

Sondajul a aplicat principiile de eșantionare aleatorie pentru ca rezultatele să fie cât mai reprezentative posibil pentru grupurile studiate în locațiile în care au fost interviuate.

Natura complexă a populației țintă a sondajului – grupurile diferite „dificil de eșantionat” din cele 27 de state membre ale UE – s-a reflectat într-un concept de eșantionare la fel de complex, care a adoptat mai multe abordări care, cu excepția uneia, au fost bazate pe eșantionarea aleatorie probabilistică.

În 6 din cele 27 de state membre, minoritățile au fost identificate prin eșantionare în rețea – numită uneori eșantionare „de oportunitate”. Această metodă generează interviuri prin eșantionarea membrilor grupului țintă prin intermediul organizațiilor, cum ar fi ONG-urile care lucrează cu minorități, sau în locuri în care tind să se adune anumite minorități, cum ar fi în locașuri de cult sau în magazine dedicate anumitor minorități.

Eșantionarea în rețea a fost utilizată doar ca ultimă resursă a sondajului EU-MIDIS în statele membre în care eșantionarea aleatorie nu a putut genera suficiente interviuri timp de mai multe săptămâni. Acest tip de eșantionare „de oportunitate” a fost respins ca metodă principală de eșantionare pentru sondaj, deoarece tinde să producă rezultate care nu sunt reprezentative pentru populația minoritară în general, ci numai pentru acei membri ai grupurilor minoritare care au legătură unii cu alții prin asociere (de obicei prietenie sau la locul de muncă). De cealaltă parte, eșantionarea aleatorie produce rezultate care sunt mai reprezentative pentru populația studiată

Metoda eșantionării EU-MIDIS

În sondaj au fost utilizate următoarele tipuri de eșantionare aleatorie:

- Eșantionare pe baza registrelor în acele state membre în care au putut fi accesate liste de identificare a persoanelor în funcție de naționalitate/cetățenie în vederea obținerii unui eșantion aleatoriu.
- Eșantionare standard cu rută aleatorie, folosind unități de eșantionare primară pentru alocarea numerelor de interviuri în diferite locații (pe baza celor mai bune date de evidență a populației).
- Enumerare orientată și eșantionare la nivel intern cu tabele de selecție Kish, pe baza principiului „ultimei aniversări”.

Pentru mai multe detalii privind eșantionarea, a se vedea raportul tehnic EU-MIDIS disponibil pe internet la adresa:
<http://fra.europa.eu/eu-midis>

și, în consecință, oferă o bază mai bună pentru construirea unor inițiative politice care vizează o comunitate mai largă, mai degrabă decât o selectare a membrilor.

Raportarea rezultatelor

EU-MIDIS permite compararea rezultatelor în diverse moduri:

- Între statele membre care au populații minoritare similare; de exemplu, între țările în care au fost intervievați respondenții turci sau între țările în care au fost intervievați nord-africani;
- Între diferitele grupuri minoritare din fiecare stat membru (în care au fost studiate cel puțin două grupuri).
- În funcție de o serie de caracteristici diferite ale respondenților, de exemplu: sex, vârstă, nivel de educație, încadrare în muncă, religie și limbă maternă (limbi materne), până la detalii cum ar fi numărul de copii din familie și dacă interviul a avut loc într-o zonă în care predomină populația minoritară.
- Între grupurile minoritare și cele majoritare cărora li s-au adresat aceleași întrebări, pornind de la: (1) întrebările din EU-MIDIS privind experiențele

în legătură cu aplicarea legii care au fost adresate populațiilor minoritare și majoritare care trăiesc în aceeași zonă în zece state membre; (2) rezultatele generate de acest sondaj și cele generate de aceleași întrebări utilizate în sondajele realizate în cadrul populațiilor majoritare ale statelor membre – inclusiv întrebările preluate din sondajul Eurobarometru.

- Și, deoarece rezultatele se referă, în mod predominant, la experiențele celor mai largi grupuri minoritare din Uniunea Europeană care sunt vulnerabile la discriminare și la victimizare, în urma sondajului se pot realiza comparații generale în ceea ce privește diferitele grupuri studiate. Totuși, atunci când se realizează asemenea comparații trebuie să se acorde atenția cuvenită condițiilor și contextului fiecărui grup din fiecare stat membru, care diferă foarte mult.

În urma sondajului vor fi elaborate următoarele publicații care vor analiza constatările cercetării în diverse moduri:

- **Un raport tehnic complet** (aprilie 2009)
- **Un raport complet al rezultatelor** (sfârșitul anului 2009)
- **O serie de maximum 9 rapoarte „Date în obiectiv”** (în cursul anilor 2009 și 2010, care vor prezenta principalele constatări ale sondajului. **Date în obiectiv 1 explorează rezultatele legate de romi** (aprilie 2009)

Imediat după publicarea tuturor rapoartelor „Date în obiectiv” provenind din sondaj, agenția intenționează să pună datele sondajului la dispoziția publicului, astfel încât rezultatele să poată fi în continuare analizate de orice parte interesată – inclusiv guverne, ONG-uri și cercetători.

SCURTĂ PREZENTARE A GRUPURILOR INTERVIEWATE

EU-MIDIS a colectat informații cu privire la caracteristicile personale ale fiecărui respondent, respectiv: sexul, vârsta, limba maternă, cetățenia, țara de origine, perioada de rezidență în țară, încadrarea în muncă, venitul pe familie, anii de studii, precum și religia sau convingerile. Toate rezultatele din acest sondaj sunt date anonime în scopuri statistice, încât nicio persoană nu poate fi identificată. Toate informațiile au fost furnizate în mod voluntar.

În plus, interviuatorii au fost cei care au completat informațiile privind condițiile referitoare la zona în care s-a desfășurat fiecare interviu, precum și cu privire la circumstanțele interviului; de exemplu, dacă interviuatul a fost singur sau nu pe durata interviului.

Concluziile privind caracteristicile respondenților și informațiile generate de interviuatori vor fi disponibile în viitor prin intermediul site-ului web al agenției pentru a fi analizate în continuare de orice părți interesate.

Origini

Aproximativ toți romii respondenți s-au născut în țara în care au fost intervievați. Acest lucru a fost valabil și pentru respondenții ruși și turci, din care numai 10 % trăiseră mai puțin de zece ani în țara respectivă. Totuși, 41 % dintre respondenții ruși și 35 % dintre respondenții turci nu sunt cetățeni ai țării lor de rezidență.

Spre deosebire de grupurile stabilite, majoritatea persoanelor care provin din Europa Centrală și de Est au venit în ultimii cinci ani în statul membru în care trăiesc (și, prin urmare, nu au obținut cetățenia noii lor țări de rezidență; doar 7 % au obținut cetățenia). Grupurile de nord-africani și africani subsaharieni sunt cele mai complexe în ceea ce privește timpul petrecut în țara de rezidență și aceste grupuri cuprind atât imigranții recentți, cât și pe cei care au petrecut 20 de ani sau chiar mai mult în țara respectivă.

Date cu caracter socio-demografic și economic

În majoritatea grupurilor, femeile și bărbații sunt în mod egal reprezentați printre respondenți, însă

numărul bărbaților respondenți din rândul nord-africanilor și cel al femeilor din rândul respondenților ruși este oarecum mai mare. În ceea ce privește alte excepții semnificative, aproximativ toți imigranții africani din Malta au fost bărbați, ceea ce reflectă tipul special de migrație cu care se confruntă Malta. Femeile au predominat în rândul respondenților asiatici din Cipru.

Romii se disting între celelalte grupuri studiate prin faptul că 30 % din respondenții romi cuprinși în eșantion au mers la școală timp de cinci ani sau mai puțin. Pe de altă parte, 50 % respondenți ruși și 40-45 % imigranți din Europa Centrală și de Est și nord-africanii au studiat peste 14 ani.

Șomajul este ridicat în rândul romilor (23 % în medie), dar și în rândul africanilor subsaharieni (18 %). Cea mai mare rată a șomajului se observă la imigranții din Europa Centrală și de Est (80 % dintre respondenți); munca fiind principalul motiv al deciziei de a emigra. Pentru imigranții nord-africani, romi și turci, nivelul șomajului ar putea fi mai ridicat dacă nu ar fi existat un număr mare de femei care au ales să stea acasă și să aibă grijă de gospodărie (30-40 % dintre respondenții femei).

Contextul religios și cultural

Peste 95 % dintre respondenții nord-africani și turci erau musulmani, în timp ce un procentaj aproximativ egal de respondenți romi și ruși s-au declarat creștini. În toate grupurile studiate au fost înregistrate foarte rare cazuri de alte religii sau persoane fără religie. Peste 90 % dintre respondenții africani subsaharieni și nord-africani au declarat că religia este foarte importantă sau destul de importantă în viața lor. Segmentul cel mai mare de respondenți care au spus că religia nu este foarte importantă pentru ei a fost cel al rușilor (48 %) și ex-iugoslavilor (40 %).

20-30 % dintre respondenți africanii subsaharieni, nord-africani și turci au indicat că poartă un tip de îmbrăcăminte tradițională sau religioasă când ies în public. În toate aceste grupuri portul acestui tip de îmbrăcăminte se întâlnește mult mai mult la femei decât la bărbați.

Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene

**EU-MIDIS la prima vedere
Introducere la sondajul FRA privind discriminarea în Uniunea Europeană**

Concepție grafică: red hot 'n' cool, Viena

2010 — 20 p. — 21 x 29,7 cm

doi:10.2811/23137

ISBN 978-92-9192-425-7

TK-30-09-186-RO-N

Numeroase informații cu privire la Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene sunt disponibile pe internet. Acestea pot fi accesate pe site-ul web al FRA (<http://fra.europa.eu>).

© Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene, 2009

Reproducerea este permisă, mai puțin în scopuri comerciale, cu condiția indicării sursei.

Declinarea răspunderii:

Dacă aveți nelămuriri privind această traducere, vă rugăm să consultați versiunea în limba engleză, care este versiunea originală și oficială a documentului.

ISBN 978-92-9192-425-7

9 789291 924257

TK-30-09-186-RO-N

■ Oficiul pentru Publicații